

ע"פ 41103/04 - עדנאן מועדי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-04-41103 מועדי נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:
בפני כבוד השופט ערן קוטון
ערער עדנאן מועדי
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק דין

- לפני ערעור על גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שניתן בגדמי פל"א 16-05-11107.

כתב האישום

- לפני בית משפט קמא הונח כתב אישום בו יוחסו למערער עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה פקע, נהיגה לאחר שתוקף רישיון הרכב פקע, ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיפים 67, 10(א) ו-2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה"), ולפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל - 1970.
- על פי כתב האישום בעובdotיו הודה המערער, ביום 16.4.3. בסיום לשעה 11:05, נהג המערער ברכב פרטי ברוחב התעשייה בנשר, לאחר שנפלס בנכחותו למשך חמישה-עשר דקות מהחזקיק או קיבל רישיון נהיגה, בבית משפט השלום לתעבורה בתיק תת"ע 14-09-5635, והפקיד רישיונו ביום 15.10.10.03, נהג ללא רישיון נהיגה תקף מיום 10.10.15, ללא רישיון רכב תקף מיום 23.10.15, ולא פוליסט ביטוח בת תוקף המכסה את נהיגתו.
- לענין העונש צירף המערער תיק נוסף, תת"ע 16-08-10626 שהתנהל בבית משפט השלום לתעבורה בעכו. בתיק הנוסף יוחסה למערער עבירות נהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע, עבירה שנעבירה ביום 16.9.8.16.
- בטרם הטיעונים לעונש הופנה המערער לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות אשר מצא אותו מתאים לריצוי מססר על דרך של עבודות שירות.

תסוקיר המבחן

עמוד 1

6. שירות המבחן עשה עבודה נאמנה והגיש לעיון בית משפט קמא תסקير מפורט וממצה. שירות המבחן סקר את נסיבותו האישיות של המערער אשר אין מקום לפרtan יתר על המידה נוכח חשיבות השמירה על צנעת הפרט.

אשר לעבירות, התקשה המערער ליטול אחריות מלאה על ביצוע והבע "אחריות פורמלית". לדבריו, הניח כי הפשילה הסתיימה, אך היה מודע לכך שלא חידש את רישיונו עקב חבות. המערער לדבריו נסע מביתו למקום העבודה, בדומה לנסעה שביצע באופן קבוע בהיותו בפשילה עד להיתפסו. בחודש מרץ 2017 חידש המערער את רישיון הנהיגה לאחר ביצוע המבחנים הנדרשים, ובחודש מאי 2017 הסדיר את חבותיו.

7. המערער ביטה הבנה בסיסית לפסול שבעשי, אך ההתרשםות היא כי לא הפנים ולא גילה אחריות מעמיקה באשר לבחירותו לבצע עבירות תעבורה. ברקע להתנהגותו, על פי שירות המבחן, עומדת הזדהות עם נורמות התנהלות פסולות וקשיי להירtau מסנקציות שהוטלו עליו בעבר. ניכר כי המערער משתמש במנגנון של רציניליזציה כדי להסביר לעצמו ולסבבתו את ביצוע העבירות ואת מאפייניה הניגתו בסיבות הקשורות לצרכיו, לפרטת משפחתו, לאחריותו כאב, ולנסיבות חיוניות שאין קשורות בו.

8. במהלך האבחן התרשם שירות המבחן כי המערער מתකשה להירtau מעונשים שהוטלו עליו וממשיר בהתנהגותו המסכנת. בשלב זה המערער אינו מפנה את חומרת עבירותיו ומתיחס אליו בקלות ראש, תוך שאינו מבין די את הסיכון והמחירים הכרוכים בכך, ומתתקשה להבין את חלקו בבחירה לביצוע העבירות.

9. שירות המבחן הוסיף וציין כי נראה שלא ענישה מחמירה יותר, אשר תגבה מן המערער מחיר כבד יותר, תעמיד אותו מול השלכות מעשי בצורה מהותית יותר, ותחייבו לעשה אקטיבית, הסיכון להישנות עבירות דומות הוא גבוה.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולות קוגניטיביות וורבליות דלות, המתמודד עם צורכי פרנסה ומأופיין בקשיי לפתחות וטשטוש חלקים מקורוטיו. הוא מצפה לישועה מהמערכת המשפטית - סוציאלית אך לא הפנים את האפשרויות הננספות שעמדו בפניו טרם ביצוע העבירות. המערער תלה את ביצוע העבירות בחוסר ברירה. שירות המבחן לא התרשם מקיים יסודות התמכרותיים.

10. המערער שלל נזקקות טיפולית, לרבות בתחום התעבורה, והביע רצון להמשיך בשגרת חייו. משכך, נוכח עמדותיו של המערער, נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית. על מנת לחזק את ההשלכות האפשריות של התנהגותו, הומלץ לבית משפט קמא להפעיל עונש מסר על תנאי אשר הוטל על המערער בעבר, תוך בחינת התאמת המערער לRICTי המסר בדרך של עבודות שירות. זו תהווה סנקציה מחמירה ומוחשית יותר מהсанкции העונשיות שהוטלו על המערער בעבר ולא הרתיעו אותו מביצוע עבירות נוספות. כך יחויב המערער להשלכות מעשי הולכה למשעה.

טייעוני הצדדים בבית משפט קמא

11. בטיעוניה לעונש ביקשה המשיבה בבית משפט קמא להטיל על המערער מאסר בפועל, להפעיל במצבבר מאסר מותנה התליי ועומד נגדו, לפסול את המערער מלנהוג לתקופה שלא תחת משלוש שנים, להורות לו לחתום על התחייבות, ולהטיל כל עונש שירתיע את המערער מלנהוג בהיותו פסול.

12. ב"כ המערער ביקש להתחשב במרשו ככל האפשר, שכן רישוון הנגינה של המערער לא היה בתוקף noch חבות שצבר וכיון שלא יכול היה לחדרו. המערער טען בחקירותו כי לא הבין את גזר הדין הקודם כדבוי וסביר לתומו שנפסל מלנהוג לשך חמישה חודשים בלבד, חלף חמישה-עשר חודשים. המערער הועמד על טעותו והודה שנаг בהיותו פסול מלעתות זאת. לאחר מאמצים רבים הצליח המערער לתקן את מצבו הכלכלי, לשפר את מעמדו המשפחתית ולקבל רישוון הנגינה.

בית המשפט קמא התבקש להתחשב בשיקולי השיקום וביציאת המערער בדרך חדשה בה לא ישוב לבצע את אותן עבירות או עבירות דומות. טען כי אם יגזר על המערער עונש מאסר בעבודות שירות, הדבר עלול לפגוע בפרנסתו ובפרנסת בני משפחתו, לאחר שהצליח "לצאת מהבז". המערער הטمיע את חומרת מעשיו ויש לנаг בו במידת הרחמים.

משכך, התבקש בית משפט קמא שלא להטיל על המערער עונש מאסר בפועל ולכל היותר לאפשר לו לרצותו בעבודות שירות. כן התבקש בית משפט קמא שלא לפסול את המערער מלנהוג לשך תקופה ארוכה, שכן המערער למד את לקחו ואין הצדקה להטלת פסילה לתקופה העולה על ששה חודשים.

13. המערער בדבריו האחרון פירט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות והסביר כי הוא עובד כנהג בעסקו של אחיו, בהסעת פעילים למפעל.

גזר דיןו של בית משפט קמא

14. בגזר דין שניין ביום 18.7.3.18 עמד בית משפט קמא על עברו התרבותי של המערער וציין כי למרות שהורשע בעבר גם בעבירות פליליות, נוכח העובהה שלו נבערו לפני תקופה ארוכה, אין בדעתו להביאו כשייקול לחומרה. אשר לעבירות מושא ההליך שלפניו, הדגיש בית משפט קמא את חומרתן ואת העובהה שיש בהן ללמידה על מסוכנותו של המערער לציבור המשתמשים בדרך ועל זלזול בהוראות בית המשפט ובהוראות החוק. בית משפט קמא הפנה לפסיקה אשר הביאה לביטוי את חומרת העבירות בהן כשל המערער וכן פירט את מדיניות הענישה הנוהגה. לאחר שشكل את חומרת העבירות, את נסיבות ביצוען, את הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות ועליהם יש להגן, כמו גם את מדיניות הענישה הנוהגה, קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל אשר לא יפחית מחודשים ולא עלה על ארבעה-עשר חודשים, וככל שיוטל מאסר שאינו עולה על ששה חודשים- ניתן לרצותו בעבודות שירות. כן קבע מתחם העונש פסילה בפועל הולם לתקופה שלא תחת משלשים-עשר חודשים ולא עלה על שלושים וששה חודשים, לצד כניסה משמעותי. בshallו את העבירה שבוצעה בתיק שצורך (שענינה זהה), החליט בית משפט קמא להטיל על המערער עונש כולל בגין שני תיקי בית

המשפט שלפנינו.

15. לחומרא שקל בית משפט קמא את עברו התעבורי של המערער הכלל עבירה של נהיגה ללא רישון נהיגה תקף, ואת העובדה שחרף קיומו של מאסר מותנה בחר המערער לנוהג. כן שקל את הסיכון להישנות עבירות ללא הילך שיקומי כמפורט בתסaurus המבחן. ל蠃א שקל בית משפט קמא את הודהתו המידית של המערער, את נסיבותיו האישיות, את תיקון המחדל (חידוש רישיון הנהיגה לאחר שנים רבות) ואת מאציו הנטענים של המערער לשיקום עצמי, כמו גם את העובדה שעסוקין בהרשעה ראשונה לערער בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה. למורות השיקולים ל蠃א, סבר בית משפט קמא כי נכון לumarur העבירות בהן כשל המערער, אין מקום להאריך את המאסר המותנה התלי ועומד כנגד המערער ולהימנע ככל מהטלת מאסר בפועל. נכון השיקולים ל蠃א, החליט בית משפט קמא לאבחן את המלצות שירות המבחן ולאפשר לערער לרצות את מאסרו על דרך של עבודות שירות. אשר לרכיב הפסילה בפועל, סבר בית משפט קמא כי נכון חומרת העבירות ובערו התעבורי של המערער, יש להטיל עליו רכיב פסילה לתקופה משמעותית, הגם שshall לזכות המערער את חידוש רישיון הנהיגה לאחרונה ואת היומו עובד לפרנסתו כנהוג.

16. על יסוד כל האמור, הטיל בית משפט קמא על המערער את העונש כדלקמן:

कנס בסך 2,000 ₪ לתשלום בחמישה תשלוםoms; פסילה מלנהוג /או מלקלבל /או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של ארבעה-עשר חודשים בפועל; הפעלת פסילה מותנית שהוטלה על המערער ביום 26.7.15 בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה בתיק 5635-09-14 למשך חמישה חודשים בחופף לפסילה שהוטלה; נקבע כי ריצוי הפסילה יחול ביום 15.4.18 בשעה 12:00; פסילה מלנהוג /או מלקלבל /או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שניים-עשר חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהמערער לא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקופה שתוקפו פסק מעלה שניים-עשר חודשים; מאסר על תנאי לתקופה של שבעה חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בפסילה בגין לסייע 67 לפקודת התעבורה; שלושה חודשים מאסר בפועל; הופעל מאסר מותנה שהוטל על המערער בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה ביום 26.7.15 בתיק 5635-09-14 במצטבר למאסר שהוטל; נקבע שעל המערער לרצות ששה חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות החל מיום 15.4.18 בשעה 08:00.

הערעור

17. המערער ממאן להשלים עם גזר דיןו של בית משפט קמא.

בהתועת ערעור מפורטת ומונמקת אשר הוגשה באחור (לאחר שחלף המועד להגשתה), טען ב"כ המערער אשר החל ל"יצגנו לאחרונה כי בית משפט קמא שגה עת בחר להפעיל את המאסר המותנה שהיא תלי ועומד כנגד המערער ולהטיל עונש מאסר בפועל במצטבר, חרף הארכתו של המאסר המותנה. במהלך משפטו פעיל המערער לחידוש רישיון הנהיגה והסיר את המחדל. משכך, היה על בית משפט קמא לשקל בחוב את סיכויי שיקומו הגבוהים של המערער ולהוראות על הארכת המאסר המותנה. ב"כ המערער סבור כי בית משפט קמא לא התייחס לנסיבותיו האישיות המיעילות של המערער ולא נתן להן את המשקל הרاوي. אך אף לא התייחס

להליך השיקומי שהתאפשר בקבלת רישיון נהיגה לאחר מאמצים רבים.

לטענת ב"כ המערער עסקין במקרה קלאסי בו קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הארכת המאסר המותנה. נסיבותו האישיות של המערער מפורטות בתסaurus המבחן, הוא נשוי ואב לארבעה קטינים אשר פרנסתם עליו. לאחר שהוריו נפטרו מצויה המערער במצבות אישיות, نفسיות וכלכליות קשות. פסילת רישיון הנהיגה תגרום לו לנזק בלתי הפיך אשר ישיר על בעודתו ועל יכולתו לפרנס את בניו ביתו. דרך המלך כיום היא הפנית המערער פעם נוספת לשירות המבחן על מנת להשלים את התמונה במלואה.

18. אשר לפסיקה, הפנה ב"כ המערער למקרים חמורים יותר בהם נהגו נאשמים בהיותם בפסילה מספר פעמים, אך בסופו של יום הארכו בתי המשפט מאסרים מותנים שעמדו כנגדו והטילו פסילה לתקופה מתונה שנעה בין שלושה לשונה חודשים. כיוון שמדובר בבחירה עבירה של נהיגה בזמן פסילה, וכן פסיקה שהקלה במקרים דומים, טען ב"כ המערער כי יש לקבל את הערעור, להורות על ביטול עונש המאסר בעבודות שירות, להאריך את המאסר המותנה ולקצר באופן משמעותי את תקופת הפסילה בפועל תוך סיוג הפסילה וממן אפשרות המערער לעבודתו.

19. בד ובד עם הגשת הودעת הערעור, לאחר שבית המשפט הפנה תשומת לב ב"כ המערער, הוגשה בקשה להאריך את המועד להגשת הערעור, בקשה שהתקבלה נכון הסכמת המשיבה.

כן התבקש בית המשפט לעכב את ביצוע העונש שהוטל על המערער, אך בקשה זו נדחתה, בפרט שהובր שבית משפט קמा עיכב את ריצוי המאסר בעבודות שירות ואת תחילת ריצוי הפסילה בפועל עד ליום 15.4.18. הودעת הערעור הוגשה ביום 23.4.18, אך הובר כי המערער לא הפקד כלל את רישיון הנהיגה שלו כפי שהורה לו בית משפט קמא לעשות.

20. בדיון ביקש ב"כ המערער לחזור בו מן הבקשה להפנות את המערער פעם נוספת לשירות המבחן. כן הובר כי לאחר קיום הדיון בבקשתו לעיכוב ביצוע העונש, פנה המבקש למזכירות בית משפט קמא והפקיד את רישיון נהיגתו.

ב"כ המערער הגיע לעיון בית המשפט פסיקה רבה וענפה בגדירה הוטלו עונשים קלים על נאשמים שחתאו בבחירה עבירות דומות בנسبות מחמירויות יותר. טען כי המערער עבר כברת דרך ארוכה אליה יש להתייחס כאלה הlixir שיקומי. בהליכים הנוגעים לעבירות תעבורה, הlixir השיקומי בא לידי ביטוי בקבלת רישיון הנהיגה. המערער מנوع היה מלחדש את רישיונו נכון וחובות כבדים. הוא עשה מאמצים כבירים לפרוע את חובותיו ויחיד את הרישוין. משכך, אין סיכוי להישנות העבירות והטיון הרובץ לפתחו של המערער פחות או יותר ממשי. טען כי בנסיבות אלה, נכון נסיבותו האישיות של המערער, נכון וראוי להאריך את המאסר המותנה. לדידו של ב"כ המערער "אין שום היגיון לקחת מדם רישיון שהוא הוציא לאחר מאמצים רבים".

21. לחילופין, ביקש ב"כ המערער להמתיק משמעותית את עונש המאסר בעבודות השירות שהוטל על המערער ולהסתפק לעניין זה בהפעלת תקופת המאסר המותנה העומדת על שלושה חודשים, תוך ריצוי

תקופת המאסר שהוטלה בחופף לה. עוד ביקש להפחית באופן משמעותי את תקופת הפסילה בפועל.

נטען כי פסילה למשך ארבעה-עשר חודשים תחייב את המערער לבצע את מבחני הרישוי והנגינה מחדש. אך גם יהיה צורך לעבור בדיקה רפואית. ככל שיכשל "אלץ המערער להגיש עורר ולהילך זה עלול להימשך זמן ממושך.

בקשר דין ביקש בית המשפט מב"כ המערער להציג אסמכתאות. לאחר הדיון הגיע ב"כ המערער הודעה לפיה הדרישה האמורה אינה חלה על המערער נכון טיב העבירות בגין הורשע ולמרות תקופת הפסילה בפועל שהוטלה עליו.

.22 המשיבה מצדה התנגדה לקבלת הערעור.

לטענה, בית משפט קמא הלך לקרأت המערער הן ביחס לתקופת המאסר שהטיל ואופן ריצויו והן ביחס לתקופת הפסילה בפועל. הודגש שבית משפט קמא נמנע מלאה פסילה בפועל לתקופה המבוקשת על ידה וכן הפעיל פסילה על התנאי בחופף לפסילה שהטיל.

גזר דין של בית משפט קמא מאוזן ומונומך היטב וזאת בהינתן נסיבות ביצוע העבירות. כן הזכרה העובדה שהעבירות בוצעו שעה שטלויים ועומדים כנגד המערער עונשי מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. נכון עברו התעבורתי של המערער העונש שהוטל עליו אינם מחמיר כלל ועיקר. זאת בפרט שתסקיר המבחן מציבע על סיכון להישנות עבירות דומות. גזר דין של בית משפט קמא מתישב עם המלצות שירות המבחן אשר בתסקיריו המפורט ציין כי המערער מתקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו, מבייע אחריות פורמללית בלבד, ומכל ראש בעבירות שביצע. כן קיים מצד המערער קושי להירגע מסנקציות שהוטלו עליו בעבר. המערער שלל נזקקות טיפולית ועל כן נמנע שירות המבחן מהמלצת טיפולית.

.23. נטען כי המערער לא עבר כל הליך שיקומי בניגוד לנטען בהודעת הערעור ובמהלך הדיון. העובדה שקיבל רישיון נהיגה אינה מעידה על שיקום במלוא מובן המילה. היה על המערער לעשות כן מלכתחילה ואין בקשריו הכלכליים להצדיק ביצוע עבירות חמורות. בית משפט קמא נטל בחשבון את כל הנתונים בעת שגזר את עונשו של המערער, וצין בצדק כי מביצוע העבירות ניתן ללמוד על מסוכנות המערער לציבור ועל זלזול בצווי בית המשפט ובהוראות החוק. בית משפט קמא לא התעלם מנסיבות האישיות של המערער וכאמור הלך לקראותו כברת דרך עת הטיל עונש כולל בגין שני התיקים שעמדו לפניו וחפף את עונש הפסילה המותנית. בית משפט קמא אף התייחס ארוכות למדיניות הענישה הנהוגה ולעומת ההחלטה שהציג ב"כ המערער קיימת פסיקה מחמירה יותר.

נכון לכל טיעוני בקשה המשיבה לדוחות את הערעור.

.24. בתשובה טען ב"כ המערער כי המערער השתקם נכון פירעון חובותיו וקבלת רישיון נהיגה. כן הוסיף כי נהיגתו של המערער לא הייתה סכנה לציבור. עוד ביקש לתת משקל לניסיבותו האישיות של מרשו.

דין והכרעה

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בחנתי את הנתונים שלפני וشكلתי עניינו של המערער.

.26. סבורני כי המערער כשל בעבירות חמורות המעידות את הציבור בסיכון ממשי. בשתי פעמים נפרדות נהג המערער לאחר שתוקף רישון הנהיגה שלו פקע שנים קודם לכן. אם לא די בכך, נפסל המערער מלנהוג אף מצא לנכון לנוהג בהיותו פסול מלעתות זאת. כן נהג המערער לאחר שתוקף רישון הרכב שלו פקע ולא תעודת ביטוח בת תוקף המכסה את נהיגתו. התנהלותו הכללת של המערער מעלה כי הוא אינו מכבד את צוות בית המשפט ומבהה את הוראות החוק. בנוסף לכך סיכון המערער נהיגתו את ביטחון הציבור ואת כל המשמשים בדרך.

.27. ההחלטה התקיימה לא פעם אל חומרת העבירות בהן חטא המערער ואל חשיבות החומרת הענישה בגין, על מנת להרטיע את הנהג ואחרים העולמים לפעול כמוותו, ועל מנת לגמול לנהג העברי כगמלו.

פסק בرع"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (24.1.11) -

"**עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח ולא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפוף:** הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), זה עיקרי, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חילתה בעת נהיגה צאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 **לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975**, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

.28. לביקורת המערער הפנה אותו בית משפט קמא לשירות המבחן, אולם תסקיר שירות המבחן מעלה פרוגנזה עגומה. על פי התסקיר המערער אינו מודע לחומרת התנהלותו, אינו מפנים את הסיכון הרב שיצר לציבור נהיגתו, ולמעשה סבר כי רשאי הוא לפעול כפי שעול בשל חרוכו האישים. המערער אף לא הביע נזקקות טיפולית וכל עניינו הוא להמשיך בשגרת חייו. לדעון הלב, שגרת חייו של המערער אף כוללת ביצוע עבירות תעבורה עם אלו בבית המשפט אינם אמורים להשלים. אמןם לאחרונה הצליח המערער לתקן את מחדליו ולקבל רישיון נהיגה, אך אין בכך יכולתו את מסוכנותו התעבורתית. אין צורך להזכיר כי גם נהגים בעלי רישיון נהיגה עלולים לבצע עבירות תעבורה חמורות, בפרט עת מוכח בבית המשפט כי רשומות לחובתם הרשעות קודמות רבות בתחום התעבורה. לחובת המערער רשומות 15 הרשעות קודמות בתחום התעבורה החל מ-1992. זה המקום להזכיר כי תוקף רישון הנהיגה של המערער פקע בשנת 2003. העבירות שביצע המערער החל מ-2004 בוצעו לאחר שתוקף רישון הנהיגה פקע. התנהלותו המוכחת של המערער מתישבת אפילו עם האמור בתסקיר שירות המבחן.

.29. בהקשר דן אפנה לדוגמא לרע"פ 2604/16 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (2.5.18) בו אישר בית המשפט העליון עונש של שבעה חודשים מאסר בפועל (שכללו הפעלת מאסר מותנה), ששה חודשים מאסר על תנאי, שנים-עשר חודשים פסילה בפועל ושנים-עשר חודשים פסילה על תנאי בגין עבירות דומות.

פסק -

"בעניינו, העונש שנגזר על המבוקש - איננו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון אלה (ראו למשל: רע"פ 280/16 רדי' נ' מדינת ישראל (19.01.2016); רע"פ 2588/16 שלבאה נ' מדינת ישראל (19.09.2016)). עוד ראוי לציין, כי העבירות שייחסו למבקר בכתב האישום הנוכחי, מצטרפות לעברו התעבורתי המכובד, הכולל 17 הרשעות קודמות בעבירות שונות, לרבות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונוהגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. יתרה מכך, בזמן ביצוע העבירותמושא כתב האישום, המבוקש היה פסול מלקלל, או להחזיק רישיון נהיגה - עונש שלא הרתיע אותו מלהזור ולבצע עבירות נוספות".

וכן -

"בנסיבות הנ"ל - לא מצאתי פגם בכך שבית משפט השלום הנכבד לא אימץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של המבוקש, ואסביר: תסקير שירות המבחן משמש כלפי עוזר חשוב בידי בית המשפט ומסייע לו לעמוד על בעיותו של הנאשם ועל סיכויו שיקומו. עם זאת, בפסיקה נקבע כי תסקיר שירות המבחן איננו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאשר אותם שוקל שירות המבחן [...]."

ראו גם: רע"פ 1606/17 **שווא נ' מדינת ישראל** (8.4.18); רע"פ 16/8678 **לי' נ' מדינת ישראל** (1.4.18); רע"פ 2372/18 **אמיר נ' מדינת ישראל** (26.3.18); רע"פ 486/18 **סועadc נ' מדינת ישראל** (4.3.18); רע"פ 9316/17 **שאער נ' מדינת ישראל** (25.12.17); רע"פ 1322/14 **שרביט נ' מדינת ישראל** (25.2.14).

30. על רקע האמור לעיל, נוכח חשיבות מוגירה של עבריינות התעבורה הגוזלת לא פעם חיים וגורמת לפגיעות רבות בגוף ובנפש, איini סבור כי ניתן למצוא בעונש שהוטל על המערער החמורה יתרה. המערער ביצע את העבירות שעה שתלו ועומד נגדו מסר מותנה ולאחר שנפסל מלנהוג (בפועל ועל תנאי) בהליך קודם. בית משפט קמא אמן הפעיל את המאסר המותנה במצטבר אך אפשר למערער לרצותו בעבודות שירות. כן יודגש שבית משפט קמא הפעיל את הפסילה המותנית בחופף לפסילה בפועל שהטיל. בכך הילך בית משפט קמא כברת דרך משמעותית לפני המערער אלא שהמערער מצדיו לא טרח להפקיד את רישיון הנהיגה שלו, למורת שבית משפט קמא עיכב את תחילת ריצוי הפסילה במלואה מחודש ימים. דומה כי אלמלא הדיון שהתקיים בשאלת עיכוב הביצוע אף לא היה טrhoח לעשות זאת בהמשך.

31. משלו פני הדברים, איini סבור כי נפל פגם בשיקוליו של בית משפט קמא ובאייזון שערכ בין חומרת העבירות לבין נסיבותו האישיות של המערער. עיר כי שקהלתי בכובד ראש את טענת ב"כ המערער לפיה ידרש המערער לבצע מבחני נהיגה מחדש עם תום תקופת הפסילה, אך הבהיר לאחר הדיון כי טענת ב"כ המערער שנטענה בדיון בהקשר זה לא הייתה מבוססת דיה.

32. הלכה עמננו כי ערכאת הערעור תתעורר בעונש שהוטל בידי הערכאה הדינית רק במקרים בהם חורג

העונש באופן ממשי ממדיניות העונישה המקובלת או כאשר מתגלית על פניה טעות ממשית בגין הדין.
איני סבור כי זה המקרה וכאמור דומני שבית משפט קמא לא החמיר עמו המערער.

.33. בנסיבות אלה, אין בידי להיעתר לערעור.

תקווה אני כי לעתיד לבוא, לאחר סיום ריצוי העונש, יפנימ המערער את חומרת מעשיו וימנע מלעbor כל עבירה על דמי התעבורה. בכך יצא המערער נשכר ותצא נשכורת החברה כולה.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין יינתן בהעדרם.

המחירות תשלוח את פסק הדין לצדים ותודה קבלתו.

ניתן היום, ב' סיון תשע"ח, 16 Mai 2018, בהעדר הצדדים.